

Harmanecké noviny

Spoločenské noviny zo života občanov a histórie obce Harmanec

December 2022

Ročník XVI.

Číslo 4

*Prajeme Vám Vianoce plné štedrosti, pohody a pokoja,
lásku a zdravie po celý nový rok 2023!*

Starostka obce, poslanci OZ, zamestnanci OÚ a redakčná rada Harmaneckých novín.

Ako sa máte a je všetko v poriadku?

Vianočné obdobie so sebou prináša príjemný závan emócií, porozumenia a empatie. Všetci zrazu pociťujeme vo svojom vnútri, že chceme byť lepší. Pomáhať a porozumieť všetkým, ktorí to práve na Vianoce potrebujú. Pociťujeme väčšiu spolupatričnosť. Chceme byť pokojnejší, chápavejší a plní lásky. Ale niekedy ani nevieme, ako pomôcť, len cítime, že veľmi chceme. Viac ako inokedy. Vedú sú Vianoce.

A možno stačí tak málo. Možno sa stačí jednoducho opýtať: „Ako sa máte a je všetko v poriadku?“ To je obyčajná otázka, na ktorú možno čakajú všetci, ktorých náhodou stretnete. Ktorou potešíte svojich najbližších, svoje deti, svojich priateľov. Alebo tých, ktorých ste už dávno nevideli a zrazu sa objavia vo vašej blízkosti. Niekoľko možno odpovie jedným slovom. A vy vycítite, že viac nechce hovoriť, nechce otvoriť svoje vnútro, je najradšej

sám so svojimi pocitmi. Iní vám radi odpovedia a tešia sa z toho, že to niekoho zaujíma. Je to len obyčajná otázka, ktorá nikomu neublíži, ak to myslíte úprimne, ak vás ten druhý úprimne zaujíma.

A keď k tejto vľúdnej otázke pridáme aj objatie, milé gesto, pohladenie, môžeme byť spokojní sami so sebou. Že stačilo tak málo a my máme sviatočný, spokojný pocit šťastia, pohody a pokoja z toho, že sme možno niekomu veľmi pomohli. Len obyčajným slovom. Obyčajnou otázkou, dotykom. Aj v tom sa skrýva tajomstvo sviatočnej vianočnej atmosféry.

Prajem vám spokojné, láskou a porozumením naplnené vianočné sviatky. A nový rok nech vám prinesie veľa šťastia, zdravia a úprimných objatí.

Iveta Roháčová, šéfredaktorka

Vážení a milí spoluobčania!

Ani sme sa nenazdali a opäť sú tu Vianoce. V obvyklom čase, tie isté čarovné a plné očakávania, s tradičným predvianočným zhomom, nakupovaním, upratovaním, avšak v tomto roku po dvoch rokoch pandémie v mnohom iné. Predchádzajúce dva roky nám značne ukrojili z duchovného prežívania týchto najkrajších sviatkov roka. No Vianoce sú pre každého z nás sviatkami tradícií, očakávaní, prekvapení, lásky a potešenia, ale podstata Vianoc je predovšetkým o rodine, ktorá si sadá k štedrovečernému stolu a uvedomuje si svoju spolupatričnosť a silu rodinného puta. Radostné prežívanie sviatkov spojené aj s návštevou kostola, s príjemnou prechádzkou, s návštevou blízkych je základným pilierom poslania Vianoc, lebo iba vtedy majú pre nás pôvodný zmysel a hodnotu. Kresťanskú podobu nepovažujeme za nejakú rozprávku, mýtus, legendu, či len za príjemne spestrené chvíle. Nech ozajstná hodnota tejto spolupatričnosti sa objaví aj vo vašich domácnostiach, vo vašich životoch a vo vašom správaní nielen cez vianočné sviatky, ale počas celého nasledujúceho roka. Nesmierne ma teší, že sme mohli obnoviť kultúrne, športové a spoločenské podujatia v obci, a môžeme sa opäť stretávať, navštevovať, deti môžu chodiť do školy, nie sme izolovaní, všetky tie obmedzenia nás pripravili o mnohé zážitky. V tejto chvíli vás chcem uistiť, že sa k týmto tradíciám našej obce určite vrátíme a, prosím, využite všetky príležitosti spoločného stretnutia na aktivitách, ktoré pre vás pripravili podnikatelia našej obce. Napokon všetci chceme žiť obyčajný život, no v spoločnosti blízkych a priateľov. Nebuďme na seba zlí, nezávidme si navzájom a užívajme si svoj vlastný život. Riešiť životy iných je síce jednoduché, ale zbytočne sa tým oberáme o energiu, ktorú by sme mohli využiť úplne inak. Čítajte, leňošte, cestujte, robte to, čo vás baví. Urobte zo svojich snov skutočnosť. Nehovorím, že to pôjde hneď alebo že všetko vyjde, ale viem, že to bude stať zato.

Koľko lásky sa zmestí do čarovných Vianoc a koľko do krabice od topánok? Niečo sladké, niečo slané, niečo teplé, niečo mäkké, niečo voňavé, niečo na zábavu a niečo zo srdca obsahuje krabička, ktorá bude darčekom pre babičku, deduška v zariadení pre seniorov alebo osamelo žijúceho staršieho človeka v našej obci. Do projektu „Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok“ sa zapojila aj naša obec spolu so základnou školou Harmanec.

Starostlivo pripravené krabice s darčekom putovali hneď k manželom Huťkovcom, aby sme ich podporili pri ťažkej životnej skúške spôsobenej chorobou a trochu potešili počas Vianočných sviatkov aj celú obetavú rodinu spolu s opatrovateľkou. Ďalšie krabičky darčekom putovali k osamelým, prípadne sociálne odkázaným občanom našej obce, no dnes by si každá rodina zaslúžila

takúto malú podporu ako prejav spolupatričnosti. Dali sme si záležať na príprave. Krabice sú každým rokom krajšie, za čo musím ich tvorcov pochváliť. Som úprimne hrdá na náš tím aj na ľudí v našej obci, obdarovali sme osamelých a podporili radostné prežitie vianočných sviatkov.

Všetci dobre vieme, že Vianoce sa nehodnotia počtom darčekom, ale tým, ako sa dokážeme podeliť o rodinnú pohodu, harmóniu a čas, ktorý strávime s najbližšími. Vianoce sú aj o tom, aby sme si v tichu horiacich sviečok spomenuli aj na tých, ktorí nemôžu s nami zasadnúť k štedrovečernému stolu, či už odpočívajú vo večnosti, alebo zdravotný stav ich pripútal na nemocničné lôžko. Touto cestou pozdravujem všetkých našich rodákov, občanov, ktorí sú v zariadeniach pre seniorov a prajem im dobré zdravie a hodne pozitívnej energie. Vám ostatným želim pevné fyzické aj duševné zdravie a nech poslanstvo Vianoc zavíta do každej domácnosti v obci.

Vážení spoluobčania, želim vám príjemné prežitie vianočných sviatkov, nech sú naplnené láskou, radostou a pokojom, prežite ich v zdraví v kruhu najbližších.

Do nového roku veľa splnených snov, šťastie v duši a radosť zo života.

A aké predsavzatie do nového roku? Mať dôvod denne sa usmievať, radosť rozdávať, nesklamať seba ani ľudí okolo nás.

Starostka obce Harmanec Henrieta Ivanová

Môj nasledujúci príspevok sa možno nehodí do sviatočnej vianočnej atmosféry, ale je nevyhnutný pre vysvetlenie všetkým občanom.

Ďakujem za pochopenie.

Všeobecne záväzné nariadenie obce Harmanec bolo stanovené priamym výpočtom nákladov za komunálny odpad v našej obci, a teda reálnymi nákladmi na zvoz a nakladanie s odpadom, počtom osôb, a výsledok ovplyvňuje aj miera vytriedenia za daný rok.

Upozorňujeme všetkých občanov, že povinnosť platiť miestny poplatok za komunálny odpad je stanovená zákonom a má ju každý občan SR. Poplatok je potrebné uhradiť v tej obci, kde sa občania táto služba poskytuje, teda tam, kde sa zdržuje, čo sa nemusí zhodovať s miestom trvalého pobytu. V prípade akýchkoľvek zmien je povinný nahlásiť všetky zmenené skutočnosti najneskôr do 30 dní, odkedy zmena skutočností nastala! Vzhľadom na to, že náklady na odpadové hospodárstvo obce sú vysoké, dôrazne žiadame všetkých občanov, aby

zodpovedne nahlásili počet osôb, ktoré sa v domácnosti zdržujú a produkujú odpad. Náklad na komunálny odpad v našej obci sa pohybuje do 48 €. Stanovili sme výšku poplatku na 42 €, pre občanov nad 70 rokov a ZŤP na 33 € a budeme robiť všetky opatrenia na dodržanie tejto výšky. Miestna daň za psa bola stanovená na 50 € a pre občanov nad 70 rokov a ZŤP na 40 €.

Dane za byty a pozemky sa nezvyšovali. Hlavným dôsledkom navýšenia miestnej dane za psa sú opäť poplatky za komunálny odpad, kde sa všetok odpad produkovaný našimi psami opäť podieľa na množstve komunálneho odpadu produkovaného na území obce Harmanec.

Spoločnosť Marius Pedersen zabezpečuje vy-

prázdňovanie zberných kontajnerov na území našej obce. Psí exkrement je zaradený v katalógu odpadov medzi ostatný odpad. V praxi to znamená, že občan môže takýto odpad odložiť zároveň aj do každého smetného koša na území obce, ktorý je určený na bežný komunálny odpad. Odpad s výkalmi z verejných priestorov musí rovnako skončiť v kontajneroch na komunálny odpad. Pri tak veľkom množstve, aké sa tvorí, tento odpad nie je možné ponechať na mieste, na ktorom sa nachádza, pre obťažujúci zápach. Seniori nemusia žiadať o úľavu – výmer bude automatický, ktorý im 20% úľavu zohľadní.

Henrieta Ivanová, starostka obce

A nemusia byť ani Vianoce

Robiť radosť všetkým, nielen sebe, potešiť, myslieť aj na iných, len tak, pretože to chceme. To sú krásne vlastnosti, múdre rozhodnutia, ktoré nie sú už dnes až takou samozrejmosťou. Obyčajne sa o tom hovorí v období Vianoc. O dobrých skutkoch, o darčekom aj pre iných, o charite, pomoci priateľom, o pomoci starším a chorým.

Sú však ľudia, ktorí také zázračné veci robia kedykoľvek v roku, a nemusia byť ani Vianoce.

Peťo Vaník je jedným z nich. Všetci, ktorí radi chodia

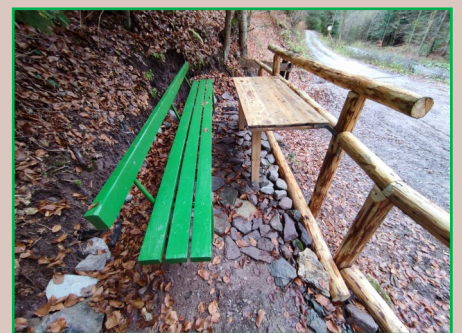
lia Peťa Vaníka za úplne nové, krásne a pokojné miesto na oddych na starom mieste.

Lavičku urobil vo svojej garáži a ostatný materiál a povolenie na realizáciu mu schválili Mestské lesy Banská Bystrica, s. r. o. Dolný Harmanec. Chválime a ďakujeme za všetkých.

Ale svoje čaro má aj studnička v Cenove, ktorú už pred pár rokmi vlastnoručne vyrobili tiež dvaja šikovní milovníci Cenovskej doliny - Ladislav Šimko a Miloš Artim starší. Nie je veľa takých zapálených a šikovných ľudí, ktorí robia také veľké maličkosti len preto, aby zachovávali tradície a robili radosť len tak, všetkým.

Foto: Ján Roháč, Miroslav Mališka

na prechádzky do Cenova, to už vedia, pretože už videli a určite si aj posedeli na lavičke, ktorú Peťo úplne sám urobil. A nie je to len obyčajná lavička. Pocestní sa tu môžu pristaviť a posedieť v tichu, pokojne si môžu vypiť a zjesť všetko, čo si pribalili na cestu. A možno sa im podarí vy-počuť aj štebot vtákov, ktorým Peťo nosí vtáčí zob do vlastnoručne vyrobenej vtáčej búdky. Nezabudnite, ak pôjdete okolo, nasypete do krmidla tiež niečo, čím neublížite vtáčikom. Len tak, pre radosť.

Na tomto mieste dlhé roky bývala lavička pre dôchodcov, ktorí si užívali a užívajú prechádzky po Cenove pravidelne. Tí starší si to ešte pamätajú. A preto sú takí vďační a tešia sa z nej najmä oni. A hovoria o tom a chvá-

Ďakujeme za všetkých domácich a pocestných, ktorí majú radi Cenovskú dolinu!

Ján Roháč

Na výlete v Rakúsku

Základná organizácia Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov (ZO SZPB) v B. Bystrici organizuje rôzne zájazdy a výlety pre svojich členov. Aj tento rok zorganizovala zájazd do Rakúska.

V programe zájazdu bola návšteva kúpeľného mestečka Bad Ischl. Zviditeľnila ho najmä cisárovná Sissi, ktorá ho často navštevovala aj so svojím manželom Františkom II. Ďalším programom počas zájazdu mala byť návšteva Orlieho hniezda, ktoré dostal do daru k 50. narodeninám Adolf Hitler od svojich prívržencov.

Na výlet nás prihlásila naša predsedníčka SZPB v Harmanci pani K. Beňová. Zúčastnili sa ho prihlásení členovia: Z. Roštárová, E. Lovásová, A. Ťažká a Š. Ťažký. Výlet sa konal 19. až 20. septembra 2022. Odchod autobusu bol o 6.00 z B. Bystrice. V Bratislave nás čakal sprievodca zájazdu z cestovnej kancelárie, ktorý nás počas celého výletu sprevádzal a zaujímavo rozprával o Rakúsku. Cesta bola príjemná a dozvedeli sme sa veľa o našom blízkom susedovi - Rakúsku. Do mestečka Bad Ischl sme prišli napoludnie. Prezreli sme si jeho pamiatky, medzi ktoré patrí kaštieľ, ktorý dostala ako svadobný dar cisárovná Sissi od matky jej manžela. Kaštieľ je obklopený nádherným parkom. Sprievodca nám porozprával o živo-

Kaštieľ cisárovnej Sissi

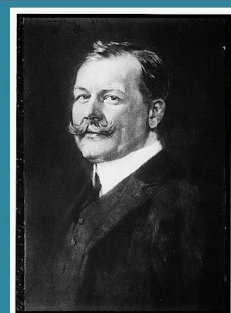
te Sissi veľa zaujímavostí.

V tomto mestečku pôsobil aj hudobný skladateľ Franz Lehár. Pozreli sme si aj jeho vilu, kde žil a pôsobil.

Vila Franza Lehára

Franz Lehár

„Rastelbinder-Walzer“
based on the motifs
from the operetta
„Der Rastelbinder“

Aj keď sa narodil na Slovensku, väčšinu života prežil tu.

Po prehliadke mesta sme sa išli ubytovať do podhorského mestečka. Cestou sme obdivovali obrovské štíty Álp a nádherné jazerá. To sme už boli v Bavorsku. Ubytovanie v miestnom penzióne bolo pekné, pohodlné. Po celodenných zážitkoch a cestovaní nemal nikto problém spať.

Ráno nás prekvapilo studené zimné počasie. Štíty Álp boli obsypané snehom. Po raňajkách nás čakal hlavný

Orlie hniezdo

program - návšteva Orlieho hniezda.

Keď sme prišli na miesto, odkiaľ sme mali vystúpiť k

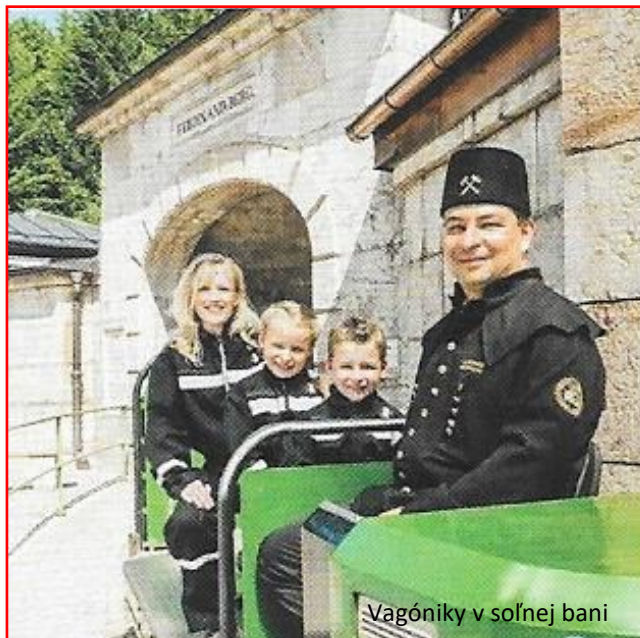
Orliemu hniezdu, čakalo nás nemilé prekvapenie. Kvôli zlému počasiu a súvislej snehovej pokrývke bolo Orlie hniezdo z bezpečnostných dôvodov uzavreté.

Orlie hniezdo je jedna z najkrajších lokalít v Bavorsku. Leží v nadmorskej výške 1834 m n. m. Bolo postavené k 50. narodeninám Adolfa Hitlera ako tiché súkromné útočisko neďaleko jeho rezidence v Berghofe. Stavba vyšla v prepočte asi na 118 miliónov eur. Hoci sám nacistický vodca navštívil miesto sotva desaťkrát, budova si so sebou stále nesie trpký historický odkaz. Boli sme veľmi sklamaní, veď to mal byť zlatý klínek zájazdu. Nášho sprievodcu táto situácia veľmi mrzela, preto nám urobil náhradný program - návštevu soľnej bane. Tak sme vycestovali do mestečka Salzbergwerk, kde sa táto baňa nachádza.

Prehliadka bane bola dosť náročná. Museli sme si obliecť špeciálne kombinézy, do ktorých sme sa ledva

Drevená šmýkačka v soľnej bani

Vagóniky v soľnej bani

navliekli. Do priestorov bane nás odviezli zvláštne vagóniky. To vám bola jazda! Občas sme si mysleli, že vypadneme z vagónika. Pišťali sme ako malé deti. Vláčik nás priviezol do povrchovej časti, kde nás čakal sprievodca, ktorý nás počas prehliadky oboznamoval s históriou ťažby soli. Určitá časť histórie ťažby bola filmovo zdokumentovaná aj v českom jazyku. Z povrchovej časti sme sa premiestňovali do hlbinných priestorov ozaj zvláštnym spôsobom. Bola to drevená šmýkačka (na Slovensku *rizňa* - žľab na spúšťanie dreva), veľmi dlhá a strmá. Nie každý z nás mal odvahu sa ňou spustiť. Pre menej odvážnych boli schody, ktorými sme zostúpili do ďalšej časti bane, kde pokračovala prehliadka. Tí, ktorí mali odvahu zviezť sa šmýkačkou, šantili a pišťali ako malé deti. Pre odvážlivcov to bol fantastický zážitok. V ďalšej časti prehliadky sme zažili nové prekvapenie. Prišli sme k podzemnému soľnému jazierku, na ktorom nás čakala zvláštna drevená plť.

Posadali sme si a plť sa pomaly kĺzala po hladine ja-

Drevená plť v soľnej bani

zierka. Zrazu zhaslo svetlo, zaznela príjemná hudba a rozžiarili sa zvláštne svetelné efekty. Bol to nezabudnuteľný zážitok.

Prepravili sme sa na druhý breh a tu nás čakal konic prehliadky. Odtiaľ nás vyviezli kovovými klieťkami (výtahmi) do strednej časti, kde nás čakal vláčik, ktorý nás šialenou jazdou dopravil na povrch. Táto banská atrakcia slúži ako banské múzeum. Ťažba soli tu prebiehala od 13. do 20. storočia. Po prehliadke sme si išli kúpiť suveníry a prezrieť Kráľovské jazero, ktoré má hĺbku až 190 metrov a pochádza z ľadovcov.

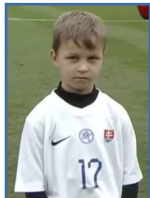
Týmto sa skončil náš výlet a vydali sme sa na cestu domov. Bol to zaujímavý zájazd. Doniesli sme si veľa zážitkov a spoznali sme Rakúsko aj trochu inak.

Ďakujeme pani Beňovej, že sme sa jej pričinením na tento zájazd dostali.

Anna Ťažká

Viedol som na štadión Sáncheza

Takýto zážitok sa stáva len raz v živote. Doviesť za ruku Alexisa Alejandra Sáncheza, čilského futbalového útočníka alebo pravého krídelníka, ktorý momentálne pôsobí v klube Olympique Marseille a v čilskom národnom tíme, na bratislavský štadión ...

Denis Kiedžuch bude mať osem rokov a mal veľké šťastie, že práve jemu sa to podarilo. Je to zážitok na celý život, ktorý určite ovplyvní aj jeho budúcnosť. Nestalo sa to, samozrejme, len tak.

Všetko sa to udialo na veľkolepom **rozlúčkovom zápase našej futbalovej hviezdy, MAREKA HAMŠÍKA.**

Celá jeho futbalová akadémia sledovala zápas priamo na štadióne. Marek pozval na svoj rozlúčkový zápas všetkých svojich zverencov. Štyristo mládežníkov z RSC Hamšík Academy zaplnilo pred ôsmou ráno parkovisko na banskobystričských Štiavničkách.

Odchod autobusov zo Štiavničiek

Čakalo tam na nich sedem autobusov a k nim sa pridalo približne dvesto rodičov na autách, ktorí mali záujem sa mohli rozlúčky zúčastniť. Mali zabezpečené vstupenky, ktoré si s nadšením uhradili sami.

Každý člen akadémie dostal klubovú zimnú bundu a chlapci z kategórie U9, kam patrí aj Denis, má už aj celý komplet dresov a vychádzkových súprav.

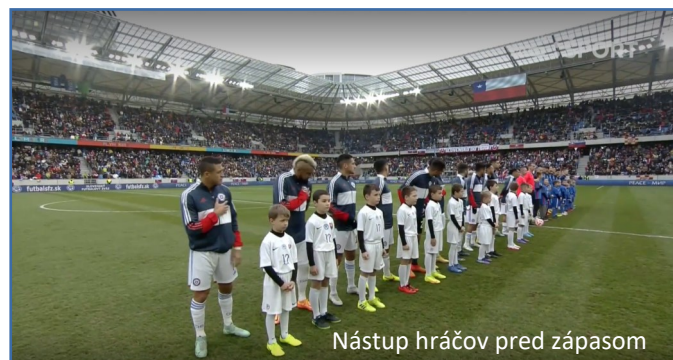

Denis navštevuje akadémiu už tretí rok a patrí k najlepším v počte tréningových hodín. Zbožňuje futbal, teší sa na každý tréning, ktorý si poctivo odohrá. Cesta za plnením si svojich snov je často vydretá veľkým úsilím,

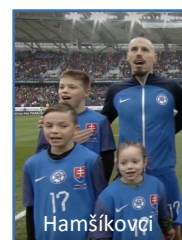
ale keď odmenou budú takéto neuveriteľné zážitky, tak to vždy stojí za to, je to veľká motivácia.

Ako sa stalo, že práve chlapci z U9 viedli Hamšíkovcov a Čilčanov na štadión?

Do poslednej chvíle nikto z tých štyristo mládežníkov netušil, ktorá kategória bude mať to šťastie dostať sa do centra diania, priamo na štadión, ruka v ruke s profesionálnymi futbalistami. Až v autobuse, v ktorom sedel aj Denis so spoluhráčmi z U9, sa ich tréner opýtal: „Videli ste už niekedy v televízii také veľké zápasy, aký bude aj dnes, že každý hráč tam ide v sprievode dieťaťa? **Tak tými deťmi, ktoré budú dnes viesť veľkých hráčov, budete práve vy.**“

Nástup hráčov pred zápasom

Viem si predstaviť ten rev a radosť nad takouto správou, pre deti to bola neuveriteľná správa. Potom im tréner dával dôležité organizačné pokyny o tom, ako sa majú správať, ako to všetko bude prebiehať. Denisko hovoril, že to bol aj stres, tréma, ale predovšetkým nadšenie a radosť. A na otázku, čo bolo na tom všetkom najkrajšie, odpovedal: „**Stáť na štadióne.**“

Atmosféru celého rozlúčkového stretnutia ste určite všetci sledovali v TV. Všetci mládežníci akadémie sedeli v jednom páse, od najmladších až po najstarších. A keď sa robili vlny na počesť Mareka Hamšíka, začínali sa od najmladších Hamšíkovcov a publikum pokračovalo. No nezabudnuteľný zážitok pre všetkých, deti z akadémie, rodičov, hrdých na svoje deti a celé publikum.

Denis nie je jediný z našich detí, ktoré navštevujú akadémiu. **Peto Floch, Martin Beľa, Oliver Nemčok, Markus Uhorskai,** to sú naše ďalšie futbalové talenty, ktoré navštevujú RSC Hamšík Academy a tiež majú dobré výsledky.

Želáme vám všetkým úspešnú futbalovú budúcnosť!

Ing. Tomáš Roháč

Stretnutia, ktoré nás potešia

Naši občania sa radi stretávajú pri rôznych príležitostiach. Či je to stromčeková slávnosť s príchodom Mikuláša s balíčkami pre deti, ako aj s výborným punčom, oslavy Dňa matiek s pekným programom a krásnymi ružami pre všetky mamičky, posedenia pri príležitosti Mesiaca úcty k starším s blahoželaním jubilantom.

Obľúbené boli aj zabíjačkové hody s výbornou kapustnicou a klobáskami. Aj súťaž vo varení kapustnice sa stretla s veľkým záujmom tak starších, ako aj mladších Harmančanov. Oslavy Dňa detí, športové podujatia sú tiež hojne navštevované. Veľká vďaka patrí všetkým, ktorí sa na týchto podujatiach podieľajú.

Teraz by som sa chcela viac zmieniť o vydarenej súťaži vo varení guláša, ktorú zorganizovali rodina Ťažká a Dlhová 24. septembra pred pohostinstvom Jasličky.

Povzbudzoval súťažiacich, aby sa im lepšie varilo, spestroval to aj príjemnou hudbou. Pri harmonikárovi Radkovi Ťažkom si Harmančania zaspievali aj započuli.

Súťažilo 5 družstiev: klub dôchodcov, rodina Matejková, Rečkovičová, Pavol a Vlastička Rečkovičová a spol. a hasiči z Dolného Harmanca, ktorí v silnej konkurencii nakoniec zvíťazili. Hodnotiaca porota mala ťažkú úlohu vyhodnotiť poradie súťažiacich. Všetky guláše boli veľmi chutné. Nebolo ich ale dosť pre všetkých divákov. Situáciu zachránil Štefan Ťažký starší, ktorý navaril 40 litrov výborného gulášu a rozdal ho prítomným divákovi. Priebeh súťaže vtipne komentoval Ivan Dlhový starší.

Všetci súťažiaci dostali hodnotné ceny, ktoré pre túto príležitosť sponzorsky venovali: Harmanecké papierne, pivovar Urpín, Ján Snopko mladší, Chapostav, ČS arero a Il Porto. Táto akcia sa vydarila k veľkej spokojnosti všetkých súťažiacich aj divákov. Poďakovanie si zaslúžia aj usporiadatelia, aj súťažiaci.

Budeme sa tešiť na ďalšie akcie, kde sa môžeme stretnúť, pobaviť a spestriť si svoj život... Veď ho máme len jeden.

Z. Roštárová

Autora príbehov z potuliek svetom môžete dnes aj vidieť.

Nech sa páči. Mnohí si možno povie, že ho poznáte. Prečítajte si príbeh z chladnej Patagónie.

Ing. Jozef Jankov

Patagónia

Je tu opäť zimné obdobie. Harmanecká dolina je chladná, ja by som vás však dnes chcel zobrať na miesto, kde sneží a mrzne aj v lete. O Južnej Amerike máme predstavu, že je to horúci kontinent. Južná Amerika je však obrovská. Presvedčil som sa o tom napríklad v Argentíne. Keď som nastúpil do lietadla v hlavnom meste Buenos Aires, bolo teplo takmer 30 °C. Po viac ako troch hodinách vnútroštátneho letu na juh som v mestečku Calafate zazrel sneh a ľad. Bol som v chladnej Patagónii, kde práve vrcholilo leto.

Patagónia je najjužnejšou časťou Argentíny a Čile. Jeden z najdrsnejších, ale aj najkrajších kútov našej planéty. Jej názov pochádza zo slova „patagon“, ktorým po objavení Patagónie pomenovali Španieli príslušníkov kmeňa Tehuelche, pretože ich považovali za obrov. Priemerná výška Európanov vtedy bola len 1,55 metra, no títo miestni obyvatelia merali v priemere až meter osemdesiat. Preto pomenovanie „obor“ bolo v tých časoch na mieste. Veľká vzdialenosť od našich končín a drsné klimatické podmienky napomohli k tomu, že je Patagónia aj dnes pomerne zachovalá a stala sa doslova rajom pre milovníkov trekov (teda turistiky) a dobrodruhov z celého sveta. Na cestu do Patagónie potrebujete najmä dobré topánky a oblečenie na všetky možné varianty počasia. Dážď, snehové vločky, nárazy vetra, o pár minút slnečné lúče, zrazu zasa dážď, sneh, vietor s pieskom a kúskami ľadu... A takto celý deň dookola. Kým si na seba natiahnete nepremokavú bundu, sviatí slniečko a je

vám teplo. Zoblečíte ju a okamžite začína pršať a fúkať vietor. Nárazy vetra sú miestami také prudké, že sa musia traja-štyria pritlačiť k sebe a chytiť, pretože jedného vietor poľahky odnesie. Toto všetko som zažil hneď prvý deň na treku do miesta, ktoré sa nazýva Laguna Torre. Nádherná prírodná scenéria však všetky útrapy kompenzovala a na záver cesty pri ľadovcovom jazierku za odmenu na chvíľu vykuklo slniečko. Ale naozaj len na chvíľku, aby som si to všetko stihol odfoťiť, pretože o pár minút už padal dážď s poriadne nepríjemnými ľadovými ihličkami.

Ďalší deň sa počasie úplne zbláznilo. V Patagónii to znamená, že celý deň bolo slnečno, fúkal iba silný vietor. Predo mnou bol jeden z vrcholov cesty, výstup pod Fitz Roy, kamenný štít týčiaci sa do nadmorskej výšky 3 405 metrov nad morom. Trek na Fitz Roy začína v lesíkoch, v pomerne rovinatej teréne. S pribúdajúcimi kilometrami pribúdajú aj kopčeky a nakoniec pred vami stojí strmá skalná hora. Po nej vystupujete asi hodinu kamenným chodníkom, ktorý poriadne preverí vaše fyzické zdatnosti. Potom sa už pred vami objaví Fitz Roy. Zostal som zaskočený jeho veľkosťou, farbou, ale najmä azúrovo modrým jazerom, ktoré sa nachádza hneď pod ním. To je ten okamih, keď si unavený a zamrznutý povie, že sa cestovať oplatí.

Perito Moreno je najväčší ľadovec Argentíny. Je 30 km dlhý, 5 km široký. Ľad je hrubý 170 metrov, z ktorých

nad vodnú hladinu vyčnieva v priemere 74 metrov. Ľadové pole je tretou najväčšou zásobou sladkej vody na svete. Napriek tomu, že takmer všetky ľadovce sveta sa rýchlo topia v dôsledku globálnych klimatických zmien, Perito Moreno sa nezmenšuje, čo je záhadou aj pre mnohých vedcov. K ľadovcu sa môžete priblížiť loďou, ľadovec si môžete vychutnať pohodlne i z brehu. Ľad je stále v pohybe a lámajúce sa ľadové kryhy vydávajú hrôzostrašné zvuky. Odvážlivci si môžu požičať mačky na chodenie po ľade a pod dohľadom sprievodcu sa aj po vrchole ľadovca prejsť. Mne však stačilo, keď som si pri ňom dal pohárik whisky s kockou ľadu z ľadovca.

Keď prejdete z Argentíny do Čile, pocítite to hlavne na peňaženke. Čile je krajina vyspelejšia a bohatšia, ale oproti Argentíne sú tu aj oveľa vyššie ceny jedla či ubytovania. Keďže boli moje nohy unavené po namáhavých trekoch, rozhodol som sa pre oddychový deň na koni.

V mestečku Puerto Natales navštívim miestnu rodinku, kde už mám osedlaného štvornohého tátoša, na ktorom sa vydám do rozprávkového lesa. Slovo „rozprávkový“ nepoužívam náhodne, pretože keď vidíte bieleho koňa medzi čudnými stromami, celé obrastené ešte čudnejšími machmi, cítite sa ozaj ako v rozprávke. Až na ten studený vietor, ktorý nás v sedlách poriadne vychladil. Ale s tým domáci určite počítali. V maličkom domčeku domáca pani od rána piekla v klasickej hlinenej peci na drevo niečo ako naše šišky. A tak vymrznutý, vyhladnutý a smädný po jazde na koni dostávam v teplučkej chalúpke horúci čaj a tú spomínanú vynikajúcu šišku s

domácim lekvárom. Najlepšia šiška, akú som v živote jedol. V Patagónii stále fúka prudký vietor, preto je dostať prípadný požiar pod kontrolu skoro nemožné. Vedia tu o tom svoje. V roku 2005 sa jednému českému turistovi podarilo prenosným varičom pri varení instantnej polievky zapáliť vyše pätnásťtisíc hektárov Národného parku Torres del Paine. Škody sa vyšplhali na stovky miliónov dolárov, požiar hasili vyše mesiaca, pričom iba prvých päť dní hasenia stálo vyše 60 miliónov dolárov. Český turista dostal pokutu 200 dolárov... Podobne veľký požiar tu spôsobil v roku 2011 istý Izraelčan. Do Patagónie sa každým rokom hrnie viac turistov. Na jednej strane sú zdrojom príjmov, donášajú však aj takéto riziká. Príroda sa po požiaroch vie vysporiadať, trvá to však desaťročia. Škody po tých dvoch veľkých požiaroch je vidieť aj dnes. Oheň je veľkým nebezpečenstvom aj pre naše lesy, preto vás prosím, vážme si našu prírodu a správajme sa v lese zod-

povedne. Najťažší trek v Patagónii bol k skalným vežiam v Národnom parku Torres del Paine. Spreádzal ma skúsený miestny horský vodca, ktorý

hneď na začiatku vysvetlil, že musíme ísť veľmi pomalým a plynulým tempom stále nahor, pričom predovšetkým musíme maximálne kontrolovať rovnomerné dýchanie. Technika ozaj účinná, pretože po ceste sme stretli viacerých ľudí, ktorí to s tempom a dychom neukontrolovali a výstup pre nich skončil predčasne. Ja som našťastie výstup zvládol. Odmenou mi bol opäť nádherný pohľad na drsnú, ale nádhernú prírodu. Bol som v Patagónii v decembri, kedy tu vrcholí leto. Neviem si predstaviť, aký náročný tu musí byť život v zime. Ale sú tu úžasní a dobrosrdeční ľudia, ktorí vedia, že bez vzájomnej pomoci by tu jednoducho neprežili. A práve spoznávanie nových ľudí je na cestovaní to najkrajšie.

Vitajte, drobčekovia!

"Narodenie dieťaťa vám zmení život.

Ukáže vám všetky ďalšie perspektívy, prečo sa každý deň zobúdzate a má to zmysel."

Taylor Hanson

**Melissa
Stella**

Viktor

Sebastián

Medzi najkrajšie a najšťastnejšie okamihy nášho života patrí príchod toho najvzácnejšieho človečika na svete, nášho dieťaťa. Preto venujeme aj v našej obci veľkú pozornosť každému novému občanovi. Aj v tomto roku, 5. októbra 2022, sme v obradnej miestnosti obecného úradu privítali nových občanov našej obce: **Melissu Michalovskú, Stellu Michalovskú, Sebastiána Jambriškina a Viktora Petráša.**

Pani starostka obce vo svojom príhovore zvýdvihla nezastupiteľné miesto rodičov vo výchove

svojich detí ako pokračovateľov nášho života. Túto milú udalosť spríjmnili svojim programom deti zo Základnej školy v Harmanci.

Po slávnostnej časti obradu sa rodičia a príbuzní detičiek podpísali do pamätnej knihy obce. Každý rodič si okrem pamätnej knižky a hračky pre dieťaťko prevzal aj finančný príspevok obce. Tešíme sa z našich nových spoluobčanov a želáme im veľa zdravia a šťastia v živote!

Martina Kovalčíková

Foto: M. Kovalčíková

Október - Mesiac úcty k starším

Jeseň je obdobím umeleckých diel prírody, ktorá je ako krásna paleta. Stromy ohromujú pestrými farbami. Takýmto krásnym umeleckým dielom je aj človek v jeseni života. Tvaroval a formoval ho majster Život svojimi skúškami, radosťami, ale aj starosťami.

Po náročnom období konečne prišlo vytúžené uvoľnenie pravidiel, ktoré nám zakazovali organizovať spoločenské akcie. A tak sme sa mohli opäť zísť, aby sme si uctili našich starších občanov.

Tohtoročné stretnutie sa po prvýkrát konalo vo vynovených priestoroch na školskom dvore, ktoré krásne vyzdobili pani učiteľky zo základnej školy. Pre seniorov bolo pripravené sladké prekvapenie, finančný príspevok a pre jubilantov aj krásna ružička. Naprázdno však neobišli ani seniori, ktorí sa už zo zdravotných alebo iných dôvodov nemohli akcie zúčastniť.

Koláčiky spolu s príspevkom im ešte v ten deň ochotne odniesli poslanci obecného zastupiteľstva spolu so zamestnancami obce domov.

Pre všetkých seniorov, ktorí prišli, mali detičky z materskej školy pripravené pekné vystúpenie. A aj napriek tomu, že v tento slávnostný deň mali žiaci základnej školy prázdniny, prišli predviesť svoje vystúpenie aj oni.

Za krásny program patrí pani učiteľkám materskej i základnej školy veľká vďaka. O dobrú náladu sa po zvyšok večera postarala skupina Trio Excellence, ktorá zahrala do tanca.

A čo dodať na záver? Október je mesiac, keď si starších ľudí a to, čo pre nás urobili, pripomíname.

Foto: M. Kovalčíková, I. Roháčová

Nikdy na nich nesmieme zabudnúť. Nikdy. A nepripomínať si ich iba v jeden deň alebo jeden mesiac, ale každý deň v roku. Prejavujme im úctu, pretože nám ešte vždy majú čo dať. Človek sa učí celý život. A najlepším učiteľom sú jeho najbližší. Rodina. Rodičia či starí rodičia.

Kovalčíková Martina

Milé Harmančeky!

Milí Harmančania, dovoľte, aby som sa vám predstavila. Moje meno je Renáta Petříková a od septembra tohto roku pracujem u vás v Harmanci v materskej škole Harmanček ako učiteľka. Tento rok som ukončila štúdium pedagogiky na

súkromnej škole v Bratislave a som veľmi vďačná pani riaditeľke Elenke Machovičovej za to, že mi dala šancu stať sa súčasťou Harmančeka. Zo začiatku som mala obavy z nového pracovného miesta (aj napriek tomu, že som s deťmi už pracovala), ale mala som obavy hlavne z toho, ako ma príjmu detičky, ako budú reagovať. Ale moje obavy sa hneď v prvé dni vytratilí, pretože deti boli milé a myslím, že sme si na seba celkom rýchlo zvykli.

Ja sa preto do práce čoraz viac teším, ako každé ráno začneme rozcvičkou, potom naplníme hladné brušká a prechádzame na zábavné učenie pomocou hier a pesničiek a keď počasie dovolí, vystrojíme detičky von a môže začať jašenie a zábava tam.

Mojou úlohou je, aby sa všetky deti u nás v Harmančeku cítili perfektne, aby boli šťastné, veľa sa naučili. S deťmi sa veľa rozprávam a na každý jeden deň sa snažím pripravovať najlepšie ako viem.

Aby som nepísala len o deťoch, samozrejme, že mi v adaptácii pomohli aj moje kolegyně - tak, ako už spomínaná pani riaditeľka, tak aj stále usmiata a pozitívne naladená pani učiteľka Janka Gašparová a v neposlednom rade aj naša pani školníčka Deniska Matejková.

Sme malý kolektív a všetky sa deťom snažíme dať všetko, čo potrebujú pre nástup do života. S deťmi som za ten krátky čas zažila veľa radosti, smiechu, ale boli už aj slzičky, ktoré sa ale veľmi rýchlo zmenili na zas usmiate tváričky. Veď niet krajšej žiary na svete, ako je žiara detských očí.

Máme za sebou už aj prvé výlety, či už po Harmanci, alebo sme sa s deťmi vybrali priamo do srdca našej krásnej Banskej Bystrice a deťom sa tam veľmi páčilo. Tiež máme za sebou krásnu aktivitu „Deň jablka“, kde sa deti oboznámili s prospešnosťou jablka pre ľudské zdravie, s možnosťami jeho spracovania a konzumácie. Pre deti sme pripravili kopec aktivít zameraných na danú tému, jabĺčka jedli v surovom stave, ale spoločnými silami sme si pripravili aj koláčik. Ďalšou krásnou akciou, ktorá sa konala v októbri, bolo vystúpenie pre našich starších spoluobčanov v rámci „Mesiaca úcty k starším“. Pri tejto príležitosti sme spoločne pripravovali malých drobcov na to, aby potešili starkých, ktorí sa poďakovali nielen potleskom, ale aj milým úsmevom. Pre mňa to bola úplne prvá akcia, ktorú som s deťmi pripravovala.

Ja som dievča z mesta a bola som naučená, že komunikácia začína jednoduchým pozdravom či už na pracovisku alebo na ulici. U vás v Harmanci je to iné, ako som bola zvyknutá v meste. Hneď za prvých pár dní sa mi stávalo, že ste sa mi vy, pre mňa neznámi obyvatelia Harmanca, pozdravili aj napriek tomu, že sme boli od seba niekoľko metrov ďaleko. Alebo zas v skorých ranných hodinách, keď sme na seba ešte ani nevideli. A to ma teší ešte viac.

Ďakujem všetkým, ktorí venovali svoj čas a prečítali si tento článok. Prajem vám veľa, veľa zdravia, a nech ste všetci obklopení vzájomným porozumením, pokorou a láskou. S pozdravom Renáta Petříková

Rok sa k roku blíži...

Koniec kalendárneho roka je nezadržateľne tu, a to je čas bilancovania, prehodnocovania, ďakovania, očakávania najkrajších sviatkov v roku. Aj my sa zamýšľame, čo všetko sme od septembra stihli zrealizovať a či si zaslúžime dušu potešujúce darčeky pod stromčekmi.

Prázdniny ubehli ako voda a sčasti zrekonštruovaná harmanecká školička otvorila svoju bránu, aby privítala šikovných, oddychnutých a dobrých žiakov. A, samozrejme, nielen ich. Aj pani učiteľky. Veselo sme odštartovali tento desaťmesačný maratón 5. septembra spolu s rodičmi, pani starostkou a milými hosťami. Novinkou bolo, že pani učiteľke Zuzke sa narodil krásny zdravý Adamko, a tak namiesto nej prišla k nám učiť pani učiteľka Ľubka Majerová. Želáme jej veľa zdravia a úspechov na novom pôsobisku.

Keďže predchádzajúce tri školské roky boli veľmi neštandardné, hneď v septembri sme sa snažili začať realizovať čo najviac aktivít, ktoré nám boli dovtedy odopierané. Lebo čo ak... Tak poďte s nami spolu bilancovať, čo sme za tie štyri mesiace neprerušeného vyučovania stihli „vyparitiť“, samozrejme, vrátane aktívneho učenia. Najväčším prínosom bol určite fakt, že sa deti mohli za tieto štyri mesiace každé ráno v škole osobne stretnúť so svojimi kamarátmi, s pani učiteľkami. Mohli sa porozprávať, čo zažili, čo sa im snívalo, pohrať sa spolu v kolektíve a nie sa vidieť iba cez obrazovku, prípadne prerušovane raz v škole, raz doma. Mohli mať pravidelne krúžok tvorivých dielní, saunovania, tancovania, angličtiny či náboženstva. Možno si to už ani tak neuvedomujeme, ale ten čas nechceme v žiadnom prípade vrátiť.

Vážme si tieto vzácne chvíle priateľstva, rozhovorov či podania pomocnej ruky. Čas bezprostredných objatí, úsmevov a radostí... Ako prvý sme hneď v septembri odštartovali plavecký výcvik na plavárni na Štiavnickách pod vedením skúseného trénera, slovenského reprezentanta v plávaní, Dana Václava a, samozrejme, pani učiteľiek. Keďže sme dochádzali prímestským spojmom, voľný čas sme vyplňali návštevou Radvanského jarmoku, Vedeckej knižnice a jej literárneho a hudobného oddelenia či návštevou Verejnej knižnice Mikuláša Kováča v B. Bystrici.

Chceme sa touto cestou poďakovať zriaďovateľovi našej školy, obci Harmanec a všetkým darcom 2% OZ Harmecho, vďaka ktorým sme nezaťažili peňaženky rodičov ani centom za plavecký výcvik.

V októbri sme sa už tradične stretli s členmi Jednoty dôchodcov v obci a spoločnými silami sme vyčistili studničku v Cenove. Pri práci sme si aj zaspievali a taktiež sa občerstvili. V spolupráci s ich predsedníčkou sme upravovali kvetinové záhony v okolí školy. Začali sme tiež realizovať *Projekt úpravy okolia školy* a obecného ihriska v areáli školy, za čo patrí veľká vďaka rodine Vajsovej a

Dankovej. Na jar sa chystáme pokračovať.

V tento mesiac sme sa snažili v spolupráci s obcou vyčariť radosť a úsmev na tvárach našich najstarších obyvateľov kultúrnym programom a drobnými darčekom.

Deťmi najviac ocenená aktivita v novembri bolo určite zapojenie sa do projektu *Záložka do knihy spája školy*. A spojila aj nás. Spojila nás s podobnou školičkou v Českej republike, v okrese Bruntál, v dedinke Ryžovište. Detské nadšenie, radosť žiariaca v ich očiach pri čítaní listov od českých rovesníkov veru dojali aj nás, pani učiteľky. Za všetko si dovoľm citovať poďakovanie z listu pani metodičky, **Mgr. Rozálie Cenigovej**, koordinátorky projektu: *„Srdečne Vám ďakujem za výnimočné vyhodnotenie projektu, za krásnu podporu čítania a upevňovania vzťahov s českými kamarátmi. Na Vašu prácu som zvlášť hrdá! Zároveň Vám všetkým vďaka ďakujem za radostné a zmysluplné naplnenie poslania nášho spoločného projektu a takisto aj za usilovnú a skvelú prácu. Už som Vás zaradila do celoslovenského výberu. Vaše cenné informácie využijem aj pri propagovaní výsledkov tohto projektu. Tie záložky sú úžasné! Prosím Vás, pochváľte odo mňa Vašich usilovných žiakov i šikovné kolegyně. A, samozrejme, že najväčšia VĎAKA patrí Vám.“* Aktivít bolo, samozrejme, viac, dozviete sa o nich

viac na www.zsharmanec.edupage.org.

Čas vianočný, čas sviatočný... Nezabúdame na tých, ktorí sa ani nie vlastným pričinením ocitli v ťažkej životnej situácii, v neželanom zariadení, v tuhej zime. Aj preto sme s deťmi v spolupráci s obcou do krabíc od topánok nabalili veľké srdiečko lásky a potešenia či malých drobností. Deťom na detskú onkológiu sme pribalili výtvarné potreby a slovenským žiakom v ukrajinskom Užhorode sme zaslali naše slovenské knihy. A nezabudli sme ani na vtáčiky. Práve im vyrábame krmidlá...

Čas vianočný, čas sviatočný... Želajme si kus dobrého srdca vedľa seba, láskavé slovo od suseda. Prítulné objatie od detí, zdravie a lásku pre všetkých.

PaedDr. Jana Sýkorová, riaditeľka ZŠ

JUBILANTI

75 rokov

*Margita Jágerská
Veronika Vargová*

85 rokov

František Babušik

65 rokov

*Elena Slašťanová
Alžbeta Balogová*

60 rokov

*Miroslav Pavlík
Alena Surová
Helena Kollárová*

70 rokov

*Pavol Čičmanec
Anna Sanigová
Helena Vajsová
Ernest Smidák
Peter Vigaš
Katarína Smidáková*

Srdečne blahoželáme

Opustili nás

Miroslav Sučan 2.8.2022

Venujme mu tichú spomienku.

Betlehemske svetlo bude pri kaplnke od 18.12. 2022.

Kvôli bezpečnosti odporúčame odpáliť si ho a doniesť do domovov až 24. decembra. Nech vám žiari na štedrovečernom stole...

Milí čitatelia, ďakujeme vám za spoluprácu počas celého uplynulého roka.

Teší nás, že prispievate do našich novín. Nielen spomienkami, blahoželaniami svojim príbuzným, ale aj zaujímavými článkami a príbehmi zo života.

Želáme vám krásne Vianoce a úspešný nový rok!

Redakčná rada Harmaneckých novín

Touto cestou sa chcem úprimne poďakovať tým občanom Harmanca, ktorí ma podporovali vo voľbách do obecného zastupiteľstva.

I keď som nebola úspešná, úprimne si to vážim.

Kristína Beňová

Drahí Harmančania,

po roku prichádzajú opäť sviatky Vianoc a nový rok, ktorý so sebou prinášajú okrem nákupného zhonu aj odpocinkov a pokoj, na ktoré sa mnohí tešíme.

Je to nádherný pocit, keď zasadneme k Štedrej večeri, po všetkom tom pracovnom zhone a vychutnáme si všetky dobroty, ktoré nám ponúka bohato prestretý štedrovečerný stôl.

Táto tradícia, ktorá už od nepamäti formuje našu kultúru, je hlbokým obrazom toho, ako boli naši predkovia spojení s kresťanským životom a s oslavou narodenia Ježiša Krista. Vždy je veľmi dôležité sa zamýšľať nad zmyslom tradícií, ktoré nás ovplyvňujú. Prečo sa zrodili a aký mal a má aj tento sviatok význam pre našich predkov a taktiež pre nás. Nielen po duchovnej, ale aj po ľudskej stránke.

Pre každého kresťana je táto udalosť veľmi významná. Duchovne nám Vianoce pripomínajú narodenie Ježiša Krista, Božieho Syna. Ten, ktorý je od večnosti, prijal ľudskú prirodzenosť, aby nám bol vo všetkom podobný, okrem hriechu. Tak to približuje Sväté Písmo. Stáva sa naším priateľom, učiteľom, lekárom a Pánom, ale ten najväčší význam a zmysel jeho príchodu na svet sa vyjavuje až na konci jeho života. Nie počas Vianoc.

Od počiatku jeho prítomnosti na zemi je život Ježiša

Krista „turbulentný“. Mária, jeho matka, ho porodila v nedôstojných podmienkach, v maštali pri zvieratkách. Po narodení musia utekať a odísť ako utečenci pred tyranom Herodesom, aby si zachránili život. Hľadali útočisko v cudzej krajine. Jeho život teda už od počiatku nebol kráľovský, aj napriek tomu, že je Kráľ kráľov a Pán pánov. Boh ale nemá problém sa pokoriť, nemá strach z chudoby a jednoduchosti, z ľudského hnevu a zlosti. Môžeme sa pýtať: prečo sa nenarodil inak, nespravil si život jednoduchší alebo viac pokojný? Určite by mu nikto nevyčítal, keby sa narodil v paláci. Všetci by sa mu klaňali a posluhovali mu. Ježiš Kristus si ale zvolil úplne inú cestu, môžeme povedať, iný štýl, pretože chcel byť nablízku všetkým. Mal jasný cieľ a zmysel svojho vtelenia, teda pozemského života, keď na seba vzal ľudskú prirodzenosť. Tento cieľ mu dával slobodu, aby mohol konať zá-

zraky, odporovať farizejom a učiteľom či zákonníkom. Nemal strach pred kráľmi a nevyhýbal sa ani chudobným a chorým, na ktorých iní zabúdali alebo ich opustili.

Je samozrejmé, že náš život sa k tomu Kristovmu môže len približovať. Nielen z hľadiska cieľov, poslania, ale aj slobody. Jeho sloboda, cieľ a misia tu na zemi bola poháňaná láskou k človeku. Tie naše ciele, túžby aj po slobode, sú málokedy poháňané láskou a ak, tak zväčša sebaláskou. Sú ale aj výnimočné chvíle.

Počas sviatkov sa ale k Ježišovi približujeme oveľa viac ako bežne počas roka. Veľakrát sú poznačené zhonom do poslednej minúty, niekedy nepokojom a nervozitou, podstupujeme, alebo znášame to všetko často preto, aby sme si už konečne sadli a vychutnali tú chvíľku pokoja. Ak sa teda náhodou dáky sused nerozhodne prerábať kuchyňu alebo niečo iné rovno na Vianoce. :D

A predsa aj napriek rôznym ťažkostiam a obetám, ktoré iste do nášho života neprinášajú vždy pohodu a pokoj, dokážeme ich v živote prekonať. Prečo? Pretože máme nádej, že pokoj a úľava raz prídu.

Ježiš Kristus nežil nádej, On mal cieľ; spasiť, teda zachrániť všetkých, ktorí uveria v jeho víťazstvo nad smrťou. Nádej alebo v niečo dúfať potrebujeme my, pretože náš cieľ nám nie je vždy jasný. Niekedy ho nechápeme, niekedy neprijímame a niekedy proti nemu aj bojujeme.

Akokoľvek duchovne by sme chceli pristupovať k vianočným sviatkom, nikdy sa nezabavíme toho ľudského, čo je v nás. V pozitívnom, ale aj v negatívnom zmysle. Ale dôležité je uvedomiť si, že to je súčasťou našej ľudskosti. Občas prevládne jedno a občas druhé.

Niekedy sa snažíme, aby bol pokoj v našej rodine a chceme roznášať dobrú, „pozitívnu“ vianočnú náladu. Stretávame sa s priateľmi, alebo pripravujeme rôzne vianočné prekvapenia a jedlá. No niekedy prídu chvíle, keď sa to akoby všetko začalo kaziť. Nemali by sme podľahnúť týmto ťažkostiam. Nenechajme si „ukradnúť“ pokoj a radosť, ktoré sú pre rodinu jedným z najväčších darčiekov, aký si môžeme priať. Veľakrát stačí jednoduché slovo prepáč alebo trochu pozornosti. Veď všetci si prajeme byť šťastní, mať sa dobre a žiť v pokoji.

Keď sa pominie Štedrý deň, akoby sme sa vracali do „normálu“, niekedy podvedome a niekedy to hovoríme otvorene, akoby sme zámerne chceli nastúpiť na „druhý vlak“. Život nás akoby „núti“ ísť v starých koľajach. Je potrebné si uvedomiť, že pokoj v živote a vyrovnanosť nezávisí od toho, ako sa správajú druhí, či voči nám alebo voči iným. Pokoj vychádza z nášho vnútra, z toho, ako kvalitne máme nastavené životné hodnoty a ciele, v čo dúfame a v čo sa nádejame.

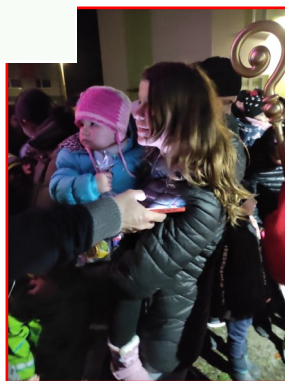
Zo srdca vám vyprosujem pokojné vianočné sviatky.

Pavol Lojan, farský administrátor

Mikuláš neprišiel sám

Foto: Ing. Miroslav Mališka,
Radka Uhorskai

Bol to pekný večer. Po dvoch rokoch konečne všetci spolu. Bol to večer predovšetkým pre deti a o deťoch. Veď neprišiel len Mikuláš, ale aj Elsa, Anna, Olaf, Sven a kráľovná Iduna. U nás v Harmanci boli tí najdôležitejší z Ľadového kráľovstva. A to sa deťom páči. A páčilo sa to aj nám všetkým. Bolo nás veľa, preto to bol pekný a sviatočný večer. Neverím, že niekto nebol spokojný. Vianočný punč bol pripravovaný s láskou, bolo to v ňom cítiť. Všetci, ktorí ho celé dopoludnie varili a dochucovali, sa tiež tešili, že konečne môžu niečo pripraviť pre ľudí a nemusia sa obávať, že porušia nejaké proticovidové nariadenia. Všetci sme dávali najavo pocit slobody, pokoja a spokojnosti. Taký pocit som mala z mikuláškeho večera ja.

Ďakujeme tým, ktorí ho pripravovali. Pani starostke, všetkým poslancom obecného zastupiteľstva, pani kuchárkam z MŠ za koláčik k punču. Zamestnancom obecného úradu, ktorí sú súčasťou každého podujatia v obci. Všetci sa postarali o to, aby sa predvianočný spoločný večer v našej obci vydaril. Iveta Roháčová

